

forslagets Udtryk sigtende til at klargøre Forstaaelsen af de Punkter, som Paragraferne omhandle; og ingen af dem gribe ind i Lovforslagets Hovedpunkter. Det glæder mig, at jeg i den Retning kunde være fuldstændig enig med det ærede Udvalg i, at det Lovforslag, der her foreligger, bør ikke tilsigte en Revision af selve Ulykkesforsikringsloven, og man bør ikke i den Anledning, som dette Lovforslag kunde frembyde, komme ind paa en Revision af Lovens forskellige Hovedbestemmelser.

Hvad de enkelte Ændringsforslag angaar, er der et Par Stykker, som jeg har nogen Betænkelighed ved, navnlig Ændringsforslag under Nr. 2 til § 3, nemlig at 4de Stykke udgaar. Det er den Bestemmelse i Lovforslagets § 3, som gaar ud paa, at naar den tilskadekomne paa ny gaar i Arbejde, anses Nedsættelsen i Arbejdsvevnen dermed for ophørt, uanset at Lægen ikke har afgivet Erklæring derom. Den her foreslaede Regel stemmer ganske med Sygekasseloven, og jeg tror derfor, det kunde og vilde have været paa sin Plads, da der her er angivet en bestemt Grænse. Imidlertid det ærede Udvalg har enstemmig foreslaaet, at Bestemmelsen skal udgaa, og der kan vel derfor neppe være stort Haab om, at en eventuel Overvejelse til 3die Behandling kunde bringe Udvalget til her at indtage et noget andet Standpunkt.

Det andet Ændringsforslag, jeg ligeledes maa have nogen Betænkelighed ved, er Ændringsforslag under Nr. 10, hvorved Fristen, der i Lovforslagets § 14 er sat til 1 Aar efter Ulykkestilfældets Dato, udstrækkes til at gælde et Aar efter, at Tilkendegivelsen i Raadet er modtaget om, at Behandlingen af det anmeldte Ulykkestilfælde maa anses for afsluttet. Man har her strakt Tiden noget længere ud, end jeg i og for sig vilde anse for heldig, idet jeg vil betragte den samme Bestemmelse, som er optagen i § 13, om, at Fristen er 1 Aar efter Ulykkestilfældets Dato, som den heldigste. Som nævnt er det kun et Par ganske enkelte af Udvalgets Ændringsforslag over for hvilke jeg har Betænkeligheder, og hvor jeg ikke føler mig overbevist om, at Udvalget her har forbedret Lovforslaget. Men i øvrigt gælder det, at jeg fuldt kan samstemme med og tiltræde Ændringsforslagene.

Hvad angaar den Henstilling til Indenrigsministeriet, som er omtalt i Betænkningen angaaende Optagelsen i Arbejdersforsikringsraadet af et Medlem, som

har særligt Kendskab til de Virksomheder i Landbruget, som falde ind under Lovén, skal jeg have dette i Erindring og ved først givne Lejlighed søge at imødekomme Henstillingen. Det er jo nu saaledes, at Arbejdersforsikringsraadet bestaar af en af Kongen udnævnt Formand, to af Kongen udnævnte Medlemmer, hvoraf den ene skal være Læge, to Arbejdsgivere, som vælges af Indenrigsministeriet, og to Arbejdere, som vælges af Sparekassenævnet. Der vil derfor inden for de Medlemmer, som henholdsvis udnævnes af Kongen og vælges af Indenrigsministeriet, ved forefalden Lejlighed være Plads til her at tage et Medlem, som er specielt kyndig i de Grene af Landvæsenet, der falde ind under Lovens Virksomhed. Og skønt, som den ærede Ordfører udtalte, det ganske vist ingen Sinde er sket, at man i Arbejdersforsikringsraadets Afgørelser har haft Grund til at beklage sig over eller i mindste Maade har kunnet se nogen Antydning af, at Landbruget ikke specielt var repræsenteret, saa vil det, da en Række af Landbrugets Virksomheder falde ind under Arbejdersforsikringsraadet, i og for sig være ganske naturligt, at dette ene af Raadets Medlemmer har den specielle Sagkundskab, som her er Tale om.

Ordføreren (J. Jensen, Præstø Amts 6te Valgkreds): I Anledning af, at den højtærede Minister stiller sig velvillig over for de Ændringer, som Udvalget har foreslaaet, skal jeg bringe ham min Tak. De Ændringer, som Ministeren var betænkelig ved, tror jeg dog, at Udvalget meget gerne vil have fastholdt, og jeg kan selvfølgelig ikke indtage noget andet Standpunkt i det givne Øjeblik, men skal henstille, at de faa Lov til at blive staaende.

N. Andersen: Jeg kan med Hensyn til de foreslaaede Ændringsforslag i alt væsentligt slutte mig til Udvalget. Men paa et Punkt maa jeg dog i Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsminister anse det, som Udvalget foreslaar, for lidet heldigt, nemlig at fjerde Stykke af § 3 skal udgaa. Det er, synes det mig, noget urimeligt at aabne Døren for, at en Arbejdsgiver, eventuelt et Forsikringselskab, kan komme til i aarevis, i en aldeles ubegrænset Tid, at udrede Dagpenge. Der skulde dog fornuftigvis være en Grænse, inden for hvilken Spørgsmaalet bør afgøres, om den paagældende tilskadekomne har Krav paa Erstatning, eller han ikke har det. Ud i det uendelige at blive ved